

har i det Forslag, som jeg har skitseret som Udtryk for de Overvejelser, jeg var sluttet ved, nævnt, at jeg troede, at Bestemmelserne skulde forelægges for Rigsdagen som Helhed, og jeg for min Del vilde mene, at det var rigtigt, at Udvalget kom til at faa en noget videre Beføjelse end den, der er givet her. Jeg vil tro, at det var rimeligt at lade Udvalget være det, der modtog de Bestemmelser, som var udstedte i Henhold til Loven, og at det var Udvalget, som gjorde Indstilling til Rigsdagen om disse Bestemmelers Bortfald eller Godkendelse. Samtidig maatte jeg mene, at det var rigtigt, hvad der ikke er taget Hensyn til i dette Forslag, at indføre den Bestemmelse, jeg foreslog i den omhandlede Udtalelse, at ogsaa forinden den Tid, hvor Bestemmelserne automatisk skulde bortfalde, burde de forskellige Lovbestemmelser, som alle ede gælder, forelægges dette Udvalg til Gennemgang, saaledes at Udvalget efterhaanden ved Indstilling til begge Rigsdagens Ting kunde foreslaa deres Bortfald.

Jeg har nu gennemgaaet det her forelagte Forslag, og som det fremgaar af mine Udtalelser, mener jeg ikke, at det, saaledes som det her er affattet, er fuldt tilfredsstillende som Grundlag for en Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger. Men Forslaget vil jo nu blive behandlet i dette høje Ting og derefter overgaa til det andet Ting, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at der, naar fornøden Tid gives dertil, maaske af Forhandlingerne med Forslaget som Udgangspunkt kunne komme en for begge Rigsdagens Ting tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Afviklingen af de overordentlige Foranstaltninger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Pedersen): Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at det Tidspunkt, da Præliminærfreden vil indtræde, er ganske ubestemt, der er ingen, der ved, hvornaar det sker, og det kunde tænkes, at det skete paa et Tidspunkt, da det vilde være uheldigt for Ophævelse af Loven af 7. August. Dertil har jeg kun at bemærke, at der er jo sat en Frist af 14 Dage efter Præliminærfredens Vedtagelse, saa det kan ikke komme saadan fuldstændig bag paa Regeringen og Rigsdagen. Min Forudsæt-

ning er overhovedet den, at naar denne Lov maatte blive vedtaget, vil straks det paa-gældende Udvalg blive nedsat, og det vil være meget naturligt, at dette, som udtalt af Ministeren, faar tilstillet de forskellige Bestemmelser, der er udstedte i Henhold til Loven af 7. August. Det antager jeg ogsaa, at Ministeriet vil være interesseret i, og der vil da saa ret hurtigt, tænker jeg, komme en Forhandling i Gang imellem Udvalget og Ministeriet angaaende de Bestemmelser, som man fra Ministeriets Side, der er bedst inde i de Sager, maatte anse det for rigtigt eller nødvendigt at opretholde ud over det Tidspunkt, da Loven bortfalder.

Den højtærede Minister nævnedes ogsaa, at han nærmest havde tænkt, at det burde være den samlede Rigsdag, men han havde dog ikke noget imod dette Udvalg, og jeg antager, at dette Udvalg vilde staa i Rapport til den samlede Rigsdag og tage sine Beslutninger, gøre sine Henstillinger under Forhandlingen i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget i de forskellige Partier. At der skulde komme store Uoverensstemmelser paa det Tidspunkt, da man skal tage afgørende Stilling til Spørgsmaalet om, hvilke Bestemmelser der skal forblive gyldige indtil videre, kan jeg egentlig ikke tænke mig. Jeg tror, at det vil være Regeringen, der stiller Forslag derom, og at den vil møde tilstrækkelig Velvillie fra alle Sider i Rigsdagen, naar den godtgør Nødvendigheden af, at visse Bestemmelser opretholdes. Det forekommer mig ikke, at Rigsdagens Stilling i det hele taget under Krigstilstanden giver Grund til at vente andet. Rigsdagen har jo været meget imødekommende overfor Regeringens Fordringer, og jeg vil sige, at særlig Finansudvalgene, som Ministrene jævnlig har maattet henvende sig til, i meget udstrakt Grad har efterkommet de Henstillinger, som Ministeriet har ment at maatte gøre. Jeg vil tro, at Rigsdagens fremtidige Repræsentanter i Udvalget vil indtage en tilsvarende Stilling, og derfor mener jeg ikke, der er noget at frygte.

Men medens man maaske forholdsvis let kunde komme til Forstaaelse med Regeringen om disse Spørgsmaal, er der et Hovedpunkt, hvor Meningerne er modsatte. Den højtærede Minister gør gældende, at